

Política | Actualitzat el 06/06/2019 a les 19:20

Mas i Puigdemont se citen a Waterloo per resoldre el futur del PDECat i JxCat

Els dos expresidents preveuen trobar-se el 19 de juny per pilotar la negociació entre sectors i abordar l'estructura i els lideratges de tot l'espai hereu de CDC

Carles Puigdemont i Artur Mas, en una imatge d'arxiu a Waterloo | ACN

Quin és el futur del PDECat? I el de Junts per Catalunya (JxCat)? Hi haurà una assemblea extraordinària aquest juliol per decidir el futur de les sigles sorgides de l'espai postconvergent? Són tres de les preguntes que sobrevolaran la reunió que mantindran el proper 19 de juny Artur Mas i Carles Puigdemont a Waterloo. Aquesta és la data triada perquè l'expresident de la Generalitat es reuneixi amb el líder de JxCat, segons diverses fonts consultades per **NacióDigital**, per tractar el futur de la formació. Tots dos seran els encarregats de liderar la negociació entre totes les ànimes nacionalistes, que aspiren a recomposar-se un cop acabat el cicle electoral.

Puigdemont és el principal referent de JxCat, encara més després d'haver guanyat les eleccions europees amb solvència i haver-se erigit com a principal maldecap -judicial i polític- de l'Estat. En les últimes setmanes ha anat rebent dirigents del seu espai polític a Bèlgica -des de David Bonvehí, president del PDECat, a altres més afins i partidaris de deixar enrere el partit per convertir JxCat en el nou paraigua-, i la seva paraula tindrà un pes determinant en les decisions que es prenguin. Mas, però, ha anat guanyant protagonisme en les dues últimes campanyes i manté l'ascendència.

L'expresident, que va deixar la presidència del PDECat el 9 de gener de l'any passat, ha anat rebent dirigents al despatx que té al Palau Robert i s'ha encarregat de recopilar l'abast de les discrepàncies internes. En essència, hi ha tres grups de diagnòstic: un que discrepa de la línia de Puigdemont i manté que el partit ha de seguir viu; un altre que, tot i defensar les sigles sorgides de l'antiga CDC, és crític amb Bonvehí; i un altre, enquadrat amb el líder a l'exili, que pretén fer de JxCat un partit. "Hem de posar ordre", reflexiona un dels consultats que es troba immers en totes les converses.

La Crida ja no serà la marca de tot l'espai postconvergent, com aspirava Puigdemont fa tan sols uns mesos; ara prefereix JxCat com a paraigua per integrar totes les sensibilitats

Un dels aspectes a tractar serà el rol de la Crida Nacional per la República, per ara molt en perfil baix tot i que fa tan sols uns mesos havia de ser la marca de futur de tot l'espai nacionalista. Presidida per Jordi Sánchez i amb Toni Morral com a secretari general, aquests dies està encetant el procés per implantar-se la territori, però ha perdut el vigor del moment fundacional, entre l'octubre de l'any passat i el mes de gener. De fet, ja no és la marca preferida per Puigdemont - que va maniobrar a l'assemblea del PDECat perquè el partit s'hi integrés immediatament- a l'hora d'ordenar tot l'espai. Ara és JxCat.

Estructura de partit

Hi ha dues qüestions que, a banda, tenen una certa urgència: escollir l'estructura i triar els lideratges. Dirigents implicats en les converses asseguren que es pot aprofitar l'estructura territorial del PDECat per nodrir la reconversió cap a JxCat, però que això ha de passar per "premiar" amb lideratges bona part dels alcaldes que han sortit reforçats de les eleccions municipals. Entre els que apareixen amb més força hi ha Marc Castells -alcalde d'Igualada, tot i haver perdut la majoria absoluta i el diputat provincial per l'Anoia-, Anna Erra -Vic-, Marc Solsona -Mollerussa- i Lluís Guinó -Besalú-.

El PDECat aspira a situar dirigents del món local a la cúpula de JxCat, especialment aquells alcaldes reforçats a les eleccions del 26-M

Un dels organigrames que s'està debatent, encara de manera primigènia, és que hi hagi un president -Puigdemont, en aquest cas- i un secretari o secretària general. Un dels noms que està guanyant més pes és el de Meritxell Budó, consellera de la Presidència i molt propera a Jordi Turull, a banda de ser membre del Consell per la República. Un dels aspectes que s'hauran d'esclarir al juliol -data en què amplis sectors de JxCat reclamen celebrar una assemblea per "endreçar" l'espai- és si aquest secretari o secretària general ha de ser, també, el candidat o candidata a la presidència de la Generalitat.

Una relació a distància

La relació entre Mas i Puigdemont es remunta als temps en què el primer era president de la Generalitat i el segon, alcalde de Girona. Quan la CUP va vetar-lo com a màxim dirigent del país, a principis del 2016, l'expresident de la Generalitat va triar el seu successor en qüestió de dies i sense conèixer-lo a fons. Al llarg del mandat de Puigdemont, els dos van mantenir sintonia al principi però també discrepàncies: Mas no veia clar el "referèndum o referèndum", i es va posicionar en contra de la declaració de la independència. Tampoc veuen igual, per exemple, com abordar el diàleg amb l'Estat.

Si JxCat acaba sent un partit, el més probable és que el presideixi Puigdemont; caldrà resoldre si el secretari o secretària general es convertirà en cap de cartell a la Generalitat

Els dos també van ser els encarregats de negociar com es faria la llista de JxCat a les eleccions catalanes del 21-D del 2017, que va deixar de banda bona part dels dirigents del PDECat. La primavera de l'any passat es van reunir a Berlín -on Puigdemont residia després de ser posat en llibertat provisional per la justícia alemanya- en un moment de discrepàncies al grup parlamentari sobre qui es quedava amb els recursos econòmics derivats del resultat electoral. Els dos expresidents són els principals actius del seu espai polític i tenen el repte de posar tothom d'acord després d'un cicle electoral en què les apostes de JxCat al Congrés i al món municipal no han acabat de funcionar.